

Форум београдских основних школа

Змаја од Ноћаја 9/1

11000 Београд

Тел/факс: +381(0)11-26-33-460

и-мејл: forumi@eunet.rs

www.fbos.org.rs

ПИБ: 100042976

Бр. рачуна: 170-736-37

ОТВОРЕНО ПИСМО ПРЕДСЕДНИКУ РЕПУБЛИКЕ

Поштовани,

Обраћамо Вам се као председнику Републике и бившем колеги, јер једино још од Вас очекујемо да укажете на излаз из ситуације у коју је доведена српска просвета, а за коју нису одговорни наши професори.

Нису професори опљачкали просветни фонд деведесетих година, нити су они довели у несклад примања у јавним службама. Претходне деценије смо очекивали да нам се испуне предизборна обећања, а реформе без визије су нас довеле до безизлазне ситуације у којој нико од актера образовног процеса није задовољан.

Влада, која стално истиче просвету као приоритет, оптужује нас за рушење економског система земље, при чему је буџет за просвету најнижи у окружењу и Европи. Министар просвете вређа нашу интелигенцију, нудећи нам јубиларне награде и отпремнине које нам по закону припадају. Да ли треба да се задовољимо тиме што је министар решио да поштује закон?

Ми који се за разлику од наших министара лечимо у Србији, децу школујемо у Србији, храну и одећу купујемо у Србији - очекујемо да зауставите понижавајући положај српске просвете и у материјалном и у духовном погледу. Одлијте где је препуно, уведите платне разреде, распоредите терет кризе подједнако, омогућите нам статус достојан људи који васпитавају младе нараштаје и будућност ове земље. Промените законе који су нам одузели све механизме заштите или нам уведите статус службеног лица. Не дозволите да наши ђаци буду део експеримента званог „мала матура“ и реформи са којима ни њихови професори нису упознати мање од четири месеца пре њиховог извођења.

Годинама смо, као несумњиво најобразованији и највероватније најсвеснији ресор, имали разумевања и стрпљења за ситуацију у којој се земља налази, међутим, све што смо могли да видимо је да ствари овде функционишу по оној старој народној – док дете не заплаче, мајка га не узима.

На крају, да нас нико не би погрешно разумео, повећање плата јесте један од захтева, али нипошто није ни једини, ни најважнији. Ово је сада већ питање части, људи и професије. Ту, све и да хоћемо, више нити можемо, нити имамо права да ћутимо. Какав бисмо пример били будућим људима, ако бисмо погнуте главе и преплашени, без речи примали незаслужене прекоре. **Ми више не можемо да чекамо.**

С поштовањем,

Форум београдских основних школа